

Παναγία της Τήνου. Η εικόνα που ανακαλύφθηκε από το όραμα μιας μοναχής και έσπασε στα δύο από το χτύπημα της αξίνας. Την προσκύνησαν αμέσως οι Κολοκοτρώνης, Μιαούλης, Νικηταράς.

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)



Στη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Τήνου, η Μεγαλόχαρη απεικονίζεται σε στάση προσευχής να προφέρει τα λόγια από ένα ανοιχτό βιβλίο. Απέναντί της είναι ο Αρχάγγελος Γαβριήλ που κρατάει στα χέρια του έναν κρίνο ο οποίος συμβολίζει την αγνότητα, ενώ το Άγιο Πνεύμα με τη μορφή περιστεριού κατεβαίνει από τον ουρανό.

Τη θεματολογία της εικόνας τη γνωρίζουμε από αντίγραφο, αφού η αυθεντική εικόνα είναι σκεπασμένη από πολύτιμα πετράδια, αφιερώματα που καλύπτουν την παράσταση του Ευαγγελισμού και όχι της Κοιμήσεως, όπως ίσως θεωρούν κάποιοι εξαιτίας της γιορτής τον Δεκαπενταύγουστο.

Η άποψη ότι η Ιερή Εικόνα είναι έργο του Ευαγγελιστή Λουκά εδράζεται στην τεχνοτροπία της που θεωρείται παλαιότερη της βυζαντινής περιόδου και ανάγεται στους πρώτους χριστιανικούς χρόνους. Αρκετοί εκτιμούν ωστόσο ότι είναι μεταγενέστερη.

Κάθε χρόνο συρρέουν χιλιάδες πιστοί στον ιερό ναό της Παναγίας της Ευαγγελίστριας



Μπαίνοντας κανείς στον ναό αντικρίζει την εικόνα στα αριστερά σε ένα μαρμάρινο προσκυνητάρι και εντυπωσιάζεται. Την ίδια εντύπωση προκαλούν και τα τάματα των πιστών που μαρτυρούν σε πολλές περιπτώσεις τις παρακλήσεις τους, κυρίως για θέματα υγείας. Αφιέρωματα σε πολύτιμα μέταλλα σε σχήματα από καρδιάς, ζωτικών οργάνων, άκρων ή οφθαλμών. Καράβια, βάρκες, σπίτια και οτιδήποτε άλλο μπορεί να σκεφτεί άνθρωπος.



Το όραμα της Πελαγίας

Οι πιστοί προσβλέπουν σε ένα θαύμα, μια ανώτερη επέμβαση της Μεγαλόχαρης για να πραγματοποιηθεί η ελπίδα τους. Σε ένα θαύμα σαν αυτό που συνέβη το 1823 και εντοπίστηκε η σπάνια εικόνα, μόλις δύο χρόνια μετά το ξέσπασμα της Επανάστασης. Η παράδοση θέλει τον εντοπισμό της εικόνας να αποδίδεται στο όραμα μιας μοναχής.

Το 1822 η αδελφή Πελαγία από την Ιερά Μονή Κεχροβουνίου είδε την Παναγία να της ζητά να βρει μια θαυματουργή εικόνα που ήταν χρόνια θαμμένη στη γη. Λέγεται ότι είδε τρεις Κυριακές το ίδιο όνειρο και παρακίνησε τον Μητροπολίτη της Τήνου Γαβριήλ να οργανώσει ανασκαφές στον αγρό του Αντωνίου Δοξαρά, στη Χώρα. Οι πιστοί ανταποκρίθηκαν και στις αρχές Σεπτεμβρίου 1822 ξεκίνησαν οι ανασκαφές κατά τις οποίες ήρθαν στο φως τα ερείπια παλαιού ναού του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου.

Εικόνα δεν βρέθηκε και οι εργασίες σταμάτησαν προσωρινά. Όμως άρχισαν και πάλι λίγους μήνες αργότερα και στις 30 Ιανουαρίου 1823 η αξίνα του εργάτη Δημήτριου Βλάσι από τον Φαλατάδο σπάει στα δύο την εικόνα ανάμεσα στη Θεοτόκο και τον Αρχάγγελο.

Λέγεται ότι η Παναγιά είχε φανερωθεί δύο χρόνια νωρίτερα στον κηπουρό Μιχάλη Πολυζώη και του υπέδειξε το χωράφι του Αντώνιου Δοξαρά, αλλά το εικόνισμα δεν βρέθηκε. Η ανακάλυψη της πολύτιμης εικόνας μετά το όραμα της μοναχής θεωρήθηκε μεγάλο θαύμα που συνδέθηκε αναπόφευκτα με την Επανάσταση. Άλλωστε έσπευσαν στο νησί για να την προσκυνήσουν ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Ανδρέας Μιαούλης, ο Νικηταράς και ο Ιωάννης Μακρυγιάννης.



Στο σημείο που βρέθηκε η εικόνα οικοδομήθηκε ο μεγαλοπρεπής ναός, που αποτελεί το πρώτο σπουδαίο αρχιτεκτονικό έργο του νεοσυσταθέντος ελληνικού κράτους. Μεταφέρθηκαν μάρμαρα από τη Δήλο και κάθε φορά που οι εργασίες πάγωναν εξαιτίας του κόστους, έφθανε σαν μάννα εξ ουρανού μια προσφορά από την Τήνο, την υπόλοιπη Ελλάδα ή τους Έλληνες της διασποράς

Έως το 1832 είχε ολοκληρωθεί η ανατολική πτέρυγα και τα τμήματα ανατολικά του καμπαναριού και της κεντρικής εισόδου, ενώ ο ναός περατώθηκε το 1880. Ο ναός συνδέθηκε από την αρχή με τις θαυματουργές ιδιότητες της εικόνας. Χιλιάδες λαού συνέρρεαν από κάθε μέρος της Ελλάδας ή ακόμη και από περιοχές όπως η Μικρασία, που το ελληνικό στοιχείο ήταν κυρίαρχο, αλλά όχι ανεξάρτητο.

Κάθε χρόνο στις 23 Ιουλίου, επέτειο της ημέρας που είδε το όραμα η Πελαγία στο κελί της, η Εικόνα μεταφέρεται στο μοναστήρι της «Κυρίας των Αγγέλων» στη Χώρα και το απόγευμα γίνεται περιφορά της στην πόλη. Ακολουθεί δέηση στην εξέδρα της παραλίας και αργά το βράδυ η Ιερή Εικόνα επιστρέφει στον Ναό.

Πηγή: mixanitouxronou.gr